

ترجمه: ته‌مینه مولانا
South America

میانگین کل فعالیت کار آفرینانه در آمریکای جنوبی: ۱۶/۶ درصد

اکوادور
نرخ بیکاری در اکوادور ۱۶/۶ درصد اعلام شده و این کشور با داشتن ۱۳/۲ میلیون نفر جمعیت تنها ۴/۳۶ میلیون نفر نیروی کار فعال دارد. این نیروی کار بر سه زمینه عمده کشاورزی، صنعت و خدمات تمرکز دارد که میانگین دستمزد هر کارگر در ساعت ۸۵ سنت بوده و در حال حاضر ۶۵ درصد از کل جمعیت این کشور در زیر خط فقر به سر می‌برند. در حال حاضر دولت گام‌های جدی به منظور ترغیب سرمایه‌ها به سوی کسب و کارهای نو برداشته و در این راستا آژانس توسعه کسب و کار را با هدف فراهم کردن امکانات شروع کسب و کار تاسیس نموده است. تأپیش از این ۲ الی ۶ ماه روند ثبت قانونی کسب و کار طولی می‌انجامد در حالیکه اکنون این زمان به ۲۲ روز تعدیل شده است.

شیلی
شیلی با برخورداری از اقتصادی روبه رشد فرصت‌های مغتنمی را برای کار آفرینان میسر ساخته است. سازمان‌های غیر انتفاعی متعددی از طریق فراهم آوردن فرصت‌های شغلی مناسب در راستای بهبود کیفیت زندگی مردم و اقتصاد این کشور در تلاشند. درون ساختار هادر مسیر بهبود قرار گرفته اند و سانتیاگو همواره به عنوان پایتخت، قطب اصلی فعالیت‌های شغلی باقی مانده است. کشور شیلی اقتصادی بازار محور دارد و میزان قابل توجه بازرگانی خارجی آن به روشنی این مسئله را تایید می‌کند. طی دهه ۱۹۹۰ با تسلط دولت دموکراتیک Aylwin Partico شهرت شیلی از لحاظ ارائه الگوی تازه برای نوسازی اقتصادی تقویت شد که ثمره آن رشد تولید ناخالص داخلی تا میانگین ۸ درصد بود. البته در سال ۱۹۹۸ با اعمال سیاست‌های سخت پولی به منظور حفظ نقدینگی در بانک‌ها و در آمد پایین صادراتی این مقدار به نصف تنزل یافت. خشکسالی، کاهش محصولات کشاورزی، سهمیه بندی برق در سال ۱۹۹۱ رکورد رانندید کرد شیلی برای اولین بار ظرف ۱۵ سال رشد منفی اقتصادی را تجربه نمود. در عین حال علیرغم تأثیرات رکورد شیلی با داشتن موسسات مالی وقوی و سیاست‌های حقوقی صحیح در پایان سال، صادرات و کل فعالیت اقتصادی خود ادر مسیر بازسازی قرار داد و در سال ۲۰۰۰ به رشد ۴/۴ درصد دست یافت. در سال ۲۰۰۱ به دلیل بروز رکود در سطح جهانی و کاهش ارزش پول آرژانتین نرخ رشد در یک جریان نزولی به ۲/۸ درصد و سال بعد به ۱/۸ درصد کاهش پیدا کرد. جمعیت بی‌کار همچنان میزان بالایی دارد و دولت برای بهبود استانداردهای زندگی تحت فشار قرار گرفته، در این میان نقطه امید بخش عقد قرار دادهای تجاری با ایالات متحده امریکا بوده است.

ونزوئلا
علی‌رغم تحولات سیاسی، و طولانی شدن دوران رکورد، بذر کار آفرینی در ونزوئلا کاشته شده است. دولت این کشور نیز به منظور حفظ چرخه اقتصادی برنامه ریزی‌هایی در قالب کمک به کسب و کارهای کوچک انجام داده است. اکثر مردم ونزوئلا از «برنامه کار آفرینی اجتماعی» در خصوص اعمال تغییر در روند اقتصادی و سیاسی از طریق توانمند سازی افراد از لحاظ تأمین بوجه‌شان استقبال نموده‌اند. بسیاری از صاحبان کسب و کارهای کوچک، کار آفرینی را تنها راهکار مبارزه با فقر و نزاع عنوان می‌کنند.

برزیل
برزیل، با تولید ناخالص داخلی بالغ بر ۸۲ میلیارد دلار در چند سال گذشته، بعضاً بالاترین میزان فعالیت کار آفرینانه در سراسر جهان را به خود اختصاص داده است. به جرات می‌توان گفت که غالب ترین اقتصاد در کل امریکای جنوبی در اختیار کشور برزیل قرار دارد. در حال حاضر جمعیت این کشور حدود ۱۸۰ میلیون نفر بوده که ۸۰ میلیون نفر از آنها نیروی فعال به شمار می‌روند. برزیل چهارمین سیستم راه و جاده سازی از لحاظ گستردگی در جهان را دارا می‌باشد و در صد بزرگی از رودخانه‌های این کشور قابل کشتیرانی و بهره برداری جهت صنعت حمل و نقل گردیده است. در برزیل از هر هشت نفر جمعیت بزرگسال، یک نفر در زمینه کار آفرینی فعالیت می‌نماید و بسیاری از کسب و کارهای نوپا در قالب تک نفره از مشاغل خانگی تا خدماتی می‌باشد. برای افراد بومی، راه اندازی کسب و کار چندان دشوار نیست چراکه هیات نظارت بر این امر مدیریت بسیار ضعیفی داشته و کار آفرینی میتواند با پرداخت رشوه به سهولت و بدون دنبال کردن روند صحیح، فعالیتش را آغاز کند حال آنکه کار آفرینان غیر بومی به دلیل نظارت‌های دقیق تر ندرتاً مجالی برای راه اندازی کسب و کار دارند. تقریباً نیمی از جمعیت کار آفرین، یعنی ۴۶ درصد راه زنان برزیلی تشکیل می‌دهند. که حاصل برنامه ریزی‌های جدیدی است که در جهت مساعدت به آنان صورت گرفته است. اینک کار آفرینی از نوع فرصت و کار آفرینی از نوع ضرورت کم کم در حال یکی شدن بوده و برزیل در رده بندی الگوی جهانی کار آفرینی (GEM) جایگاه بالایی از آن خود ساخته است.

مکزیک
گزارش GEM در سال ۲۰۰۲ مشخص کرد که ۱۸ درصد از مردم مکزیک مستقیماً درگیر فعالیت‌های کار آفرینانه می‌باشند که از میان ۲۹ کشور تحت بررسی GEM، آمار قابل توجهی می‌باشد. مکزیک دومین جایگاه «کار آفرینی از نوع فرصت» و چهارمین جایگاه «کار آفرینی از نوع ضرورت» را به خود اختصاص داده است. به دلیل مشکلات اقتصادی مردم عمدتاً از ترک اشتغال فعلی خود برای دنبال کردن مخاطرات ارزشمند تر ناتوان می‌باشند. همچنین به دلیل کمبود سرمایه خطر پذیر، افراد فرصت‌هایی را بر می‌گزینند که هرچه سریع‌تر می‌توانند محک زده شده و از احتمال موفقیت بیشتری برخوردار باشند. در این میان فقدان مواردی چون کیفیت بالا، اطلاع رسانی به موقع در خصوص بازار، جمعیت شناسی، رقبا، قیمت‌ها و هزینه‌ها همگی از عوامل مختل کننده جریان رشد کار آفرینان به شمار می‌روند. در این راستا بهبود کیفی سیستم‌های تأمین مالی، افزایش سرمایه مخاطره پذیر، آموزش و نظام قانونی صحیح راهکارهایی جهت تسریع کار آفرینی در مکزیک خواهند بود.

آرژانتین
تاریخچه اقتصاد آرژانتین را می‌توان به صورت مجموعه‌ای از فراز و نشیب‌های شدید به تصویر کشید که چالش‌های منحصر به فردی را برای کسب و کارهای در حال رشد کار آفرینان به وجود آورده است. برای رسیدن به توفیق کار آفرینان آرژانتینی ناچار از به کارگیری استراتژی خلاق و اشکال نوظهور سازمانی گردیده‌اند. از سال ۲۰۰۳، اقتصاد آرژانتین بار دیگر با افزایش یازده ۸ درصدی به مرحله جدیدی از بازپروری وارد شد و با هدایت صادر کنندگان بیکاری و تورم به زیر ۴ درصد کاهش یافت. هر چند اکثر سرمایه گذاران خارجی هنوز از کار در این کشور پرهیز می‌کنند. در حال حاضر فرصت‌ها عموماً در صنایع وابسته به صادرات قرار دارند که البته با تنزل ارزش پول آرژانتین (peso) هرچه بیشتر رقابتی می‌گردند.

